

Na 35 jaar afscheid van De Molenberg

DELFIJL

Na een periode van 35 jaar neemt hoofd bespreekbureau Bert Bos afscheid van De Molenberg.

Gedurende zijn werkzame periode heeft hij achter de coulissen het theater zien veranderen. „Min of meer ben ik bij toeval bij De Molenberg terecht gekomen,” vertelt Bos. „Ik ben opgeleid tot onderwijzer en ik ben in de jaren '80 van de vorige eeuw afgestudeerd. In die tijd heerste een hoge werkloosheid. Ik had veel tijdelijke baantjes, onder andere bij de gemeente Delfzijl en was daardoor bekend binnen de gemeente. Er waren tijdelijke maatregelen van kracht om mensen aan het werk te krijgen. Een van de banen via deze tijdelijke maatregel was een baantje van een maand bij De Molenberg. Ik kwam daar toen via via terecht. Het was de bedoeling dat dit maar een maand zou duren. Maar de klus werd uitgebreid en ik werd gevraagd om er nog een maand aan vast te plakken. Uiteindelijk is dit uitgegroeid tot een dienstverband van 35 jaar. Ik heb geen dag spijt van deze keuze.”

„In die tijd is er wel het een en ander veranderd. In het begin deed je van alles wat. We waren met een klein team en je hielp elkaar mee.

Naast mijn administratieve taken, hielp ik mee in de techniek en draaide ik ook bardiensten. Je had toen nog geen vaste stoelenplan, zodat het voor kwam dat de zaal soms dagelijks opnieuw moest worden ingericht. Dit kwam doordat er in de zalen verschillende activiteiten werden gehouden. De ene dag was het een voorstelling en de andere dag bijvoorbeeld een bingoavond of boksgala. We hebben nu vaste zaalindelingen en er zijn meer collega's bijgekomen, zodat dit tot het verleden behoort. Het aantal voorstellingen is fors uitgebreid. In de begintijd waren dat maximaal 40. Nu is dat ongeveer het dubbele. Wat gebleven is, is het contact met de mensen en de variatie in het werk. Geen dag is hetzelfde. De gasten van het theater leer je op den duur kennen en dat is leuk. Je krijgt een band met ze.”

„Wat je bij blijft zijn de leuke dingen, zoals speciale voorstellingen of grappige gebeurtenissen. Een voorbeeld van een speciale voorstelling was Pak 'em Stanzi. Een voorstelling die fysiek zo heftig is. Het was een soort boksvoorstelling en werd gespeeld door het Vlaams gezelschap Raamtheater. Het ging over een vrouw Stanzi die moet vechten tegen alles, zelfstan-

Bert Bos zou in eerste instantie een maand blijven. Het werden 35 jaar. Foto: Mark Giesolf

digheid, liefde, successen en nederlagen. Het was zo fysiek dat de hoofdrolspeelster het maar één avond speelde. De avond daarop speelde iemand anders de rol. De actrices konden op zo'n manier bijkomen van de klappen die ze hadden opgevangen. Een grappige gebeurtenis was toen Herman Finkers voor het eerst een voorstelling gaf.

Daar waren ook schoolkinderen bij en Jan Knollema, die toen directeur was van De Molenberg, vroeg aan een scholier hoe hij de voorstelling vond. De scholier antwoordde: 'Waarom wilt u dat weten? Bent u zijn vader?' „Een keer per jaar mag ik de spreekwoordelijke rode pen er nog even bij pakken. Samen met een paar collega's

kijk ik de teksten van het programmaboekje na. Dan komt mijn onderwijsachtergrond nog van pas. Verder mis ik het onderwijs niet. Misschien dat ik er straks wel wat mee ga doen. Het lijkt mij erg leuk om mensen met een taalachterstand les te geven. Ik ben daar nog niet helemaal uit.” „Vandaag was mijn laatste

werkdag en volgende week is de afscheidsreceptie. Volgens directeur Daniël Wever kom ik daar niet onderuit. Van mij had het niet echt hoeven, omdat ik niet zo graag op de voorgrond sta, maar het is zeker leuk om toch op deze manier van een ieder afscheid te kunnen nemen.”

Mark Giesolf